

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: TU, SU

Druga strona postępowania: BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że:

jest sprzeczny z tą dyrektywą przepis prawa krajowego, który wyklucza, by sąd, przed którym toczy się postępowanie egzekucyjne, do którego wniesiono po upływie wyznaczonego w tym przepisie terminu 15 dni powództwo przeciwegzekucyjne dotyczące umowy zawartej między konsumentem a przedsiębiorcą, stanowiącej tytuł egzekucyjny, dokonał – z urzędu lub na wniosek konsumenta – oceny nieuczciwego charakteru warunków tej umowy, w sytuacji gdy konsumentowi przysługuje ponadto powództwo o ustalenie, które umożliwia mu zwrócenie się do sądu rozpatrującego to powództwo o przeprowadzenie takiej kontroli i nakazanie wstrzymania egzekucji komorniczej do czasu wydania rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, na podstawie innego przepisu tego prawa krajowego, w sytuacji gdy wstrzymanie egzekucji komorniczej jest możliwe wyłącznie poprzez ustanowienie zabezpieczenia, którego kwota może zniechęcić konsumenta do wniesienia i podtrzymania takiego powództwa, czego ocena należy do sądu odsyłającego. Wobec braku możliwości przyjęcia wykładni przepisów krajowych i ich stosowania zgodnie z wymogami tej dyrektywy sąd krajowy, do którego wniesiono powództwo przeciwegzekucyjne w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym tej umowy, ma obowiązek zbadania z urzędu, czy postanowienia uzgodnione między stronami mają nieuczciwy charakter, w razie potrzeby nie stosując przepisów prawa krajowego lub orzecznictwa sądów krajowych, które sprzeciwiają się takiemu badaniu.

(¹) Dz.U. C 320, z 09.08.2021

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – UI/Österreichische Post AG

[Sprawa C-300/21 (¹), Österreichische Post AG (Szkoda niemajątkowa związana z przetwarzaniem danych osobowych)]

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 82 ust. 1 – Prawo do odszkodowania za szkodę spowodowaną przetwarzaniem danych z naruszeniem tego rozporządzenia – Przesłanki prawa do odszkodowania – Niewystarczający charakter samego naruszenia wspomnianego rozporządzenia – Konieczność wystąpienia szkody spowodowanej tym naruszeniem – Odszkodowanie za szkodę niemajątkową wynikającą z takiego przetwarzania – Niezgodność przepisu krajowego uzależniającego odszkodowanie za taką szkodę od przekroczenia progu wagi – Zasady ustalania odszkodowania przez sądy krajowe]

(2023/C 216/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: UI

Strona pozwana: Österreichische Post AG

Sentencja

1) Artykuł 82 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)

należy interpretować w ten sposób, że:

samo naruszenie przepisów tego rozporządzenia nie wystarcza do przyznania prawa do odszkodowania.

2) Artykuł 82 ust. 1 rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

sprzeciwia się on przepisowi krajowemu lub praktyce krajowej, które uzależniają uzyskanie odszkodowania za szkodę niemajątkową w rozumieniu tego przepisu od warunku, by szkoda poniesiona przez osobę, której dane dotyczą, osiągnęła pewien stopień wagi.

3) Artykuł 82 rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

w celu ustalenia kwoty odszkodowania należnego z tytułu ustanowionego w tym artykule prawa do odszkodowania sądy krajowe powinny stosować wewnętrzne przepisy każdego państwa członkowskiego dotyczące zakresu odszkodowania pieniężnego, pod warunkiem przestrzegania zasad równoważności i skuteczności prawa Unii.

(¹) Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – A1, A2 / I

[Sprawa C-352/21 (¹), A1, A2 (Ubezpieczenie jednostki rekreacyjnej)]

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Przepisy jurysdykcyjne w sprawach dotyczących ubezpieczeń – Artykuł 15 pkt 5 – Możliwość odstąpienia od stosowania tych przepisów jurysdykcyjnych na podstawie umowy – Artykuł 16 pkt 5 – Dyrektywa 2009/138/WE – Artykuł 13 pkt 27 – Pojęcie „dużych ryzyk” – Umowa ubezpieczenia statku morskiego – Klauzula prorogacyjna uzgodniona pomiędzy ubezpieczycielem a ubezpieczonym – Możliwość powołania się na tę klauzulę wobec ubezpieczonego – Rekreacyjna jednostka pływająca wykorzystywana do celów pozagospodarczych]

(2023/C 216/08)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: A1, A2

Druga strona postępowania: I

Sentencja

Artykuł 15 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w związku z art. 16 pkt 5 tego rozporządzenia

należy interpretować w ten sposób, że:

umowa ubezpieczenia statku morskiego odnosząca się do rekreacyjnej jednostki pływającej wykorzystywanej do celów pozagospodarczych nie wchodzi w zakres stosowania tego art. 15 pkt 5.

(¹) Dz.U. C 320 z 9.8.2021.